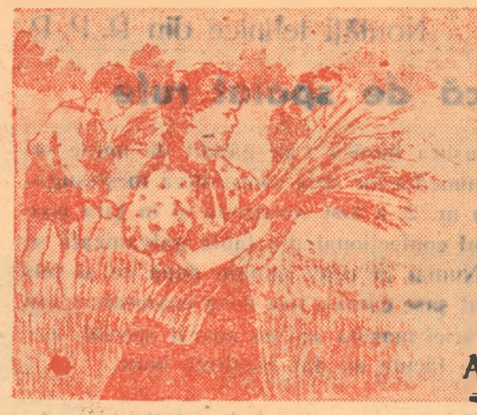
Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 56 (408), Miercuri 13 Iulie 1955 ★ 4 pag. 15 bani

Tradiție pioneriească

Tălăzuiau din zare'n zare valurile auriilor holde.

Impreună cu agronomul, președintele gospodăriei agricole colective cutreera întinsul ogor din care grâul se ridica des și puternic până peste brâu. Mirosea plăcut a bob pârguit, încins de soare.

— In curând secerăm... vorbi dus pe gânduri agronomul.

— Așa-i, încuviință președintele, umplându-și pumnul cu un spic dolofan. S.M.T.-ul a telefonat că secerătoarele și combainele-s pregătite. Chiar și pionierii mi-au trimis o delegație care m'a vestit că-s gata pentru culesul spicelor.

— Dacă-au spus asta pionierii, atunci am scăpat de griji! râse agronomul c'o sclipire glumeață în priviri.

...Și totuși amândoi se gândeau la spusele pionierilor cu deplină seriozitate, ca la ceva firesc. Pentru dânșii marea sărbătoare a secerișului era temeinic legată și de numele organizației de pionieri. Deprinși cu minunata tradiție pionierască a strângerii spicelor, președintele și agronomul mai-mai că îi socoteau acum pe purtătorii cravatelor roșii în rând cu semetiștii și colectiviștii.

Din asta se desprind două înțelesuri de seamă: întâi că ajutorul vostru, la seceriș în anii trecuți n'a fost zadarnic și apoi că nici anul acesta nu trebue să vă lăsați mai prejos. Fiți mândri că printre tradițiile voastre se numără și aceea a strânsului spicelor! Aceasta e o tradiție folositoare patriei, și ceea ce-i folositor patriei e mai presus de orice.

Niciun spic de grâu nu trebue să se piardă din recoltă! Vă amintiți lozinca: „Spic cu spic, patriei snop!"? N'o uitați. Cu vorbele ei pe buze, pionierii noștri s'au aflat de multe ori in urma secerătoarelor, pe ogoare, în miezul verii.

Acum un an, pionierii din comuna Gârla Mare, raionul Cujmir, au strâns 200 kg. boabe grâu, pionierii dela școlile nr. 1 fete și nr. 2 băieți din Râmnicul Sărat au adunat 690 kg. spice și așa mai departe. Acestea sunt însă numai două exemple. Gândiți-vă însă că în raioanele unde se cultivă grâu, puține sunt unitățile care n'au mers pe câmp la vremea secerișului!

Deci, pregătiți-vă să ieșiți și acum la cules de spice; va fi minunat! Cei mari vă vor saluta cu prietenie, cântecele voastre cele mai frumoase vor răsuna pretutindeni, înflăcărate întreceri s'or încinge între detașamente; doar e vorba de îndeplinirea unei tradiții pioierești!

Pionieri și școlari, iată ce mai puteți face în timpul secerișului:

- *Organizați biblioteci volante la arii!*
- *Prezentați programe artistice la arii!*
- *Ingrijiți-vă de colțurile sanitare ale ariilor!*
- *Aduceți muncitorilor dela arii apă proaspătă!*
- *Ajutați la electrificarea și radioficarea ariilor!*
- *Inlesniți celor mici dela căminele de zi petrecerea cât mai plăcută a timpului în care părinții lor sunt la câmp. Faceți-le jucării, învățați-i jocuri frumoase.*

ÎN ZILELE VACANȚEI

Am fost în excursie

La sfârșitul acestui an școlar, cu banii ce i-am strâns noi, am organizat o frumoasă excursie în orașele Brăila și Galați.

Mai întâi am poposit la Brăila. Aici am vizitat grădina publică, portul, monumentul lui Hristo Botev și Lacul Sărat.

A doua zi am pornit cu vaporul pe Dunăre până la Galați. Ne-a plăcut mult orașul. Am fost la muzeul istoric, la fabrica „Fusul", la Casa pionierilor și la șantierul naval. După masă ne-am plimbat prin grădina publică, de unde se vede frumosul lac Brateș. Seara am fost la film, iar apoi ne-am înapoiat acasă.

Doina MARCU
Școala de 7 ani nr. 2 comuna Doicești, raionul Călmățui, reg. Galați.

In vacanță mingea de ping-pong parcă sboară mai repede ca oricând, iar creioanele iscusiților desenatori însuflețesc pe foi felurite chipuri și peisaje.

In tabăra noastră

Cât de minunată poate fi vacanța în tabără, dacă știi să ți-o petreci într'un fel interesant. Iată dece ne-am gândit noi să ne organizăm în tabăra de curte și câteva cercuri pe materii. La cercul de fizico-chimice facem cunoștință cu fenomene noi, interesante. In cercul „Prietenii cărții" se citesc acum basmele lui Ion Creangă, Petre Ispirescu, etc.

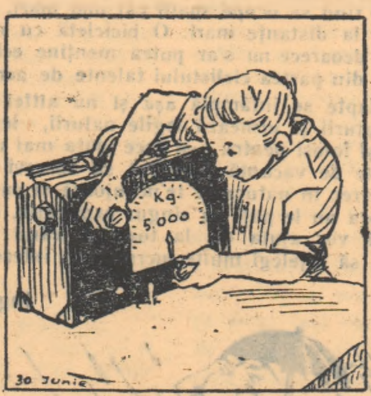
Tabăra noastră organizează și excursii. Nu de mult am vizitat fabrica de păpuși „Pionierul", unde am văzut cu câtă dibăcie se confecționează păpuși, ursuleți, pisoi, care sunt cumpărați apoi pentru frații și surorile noastre mai mici.

Rozenzveig ȘIRLEY
Școala de fete nr 2 Botoșani

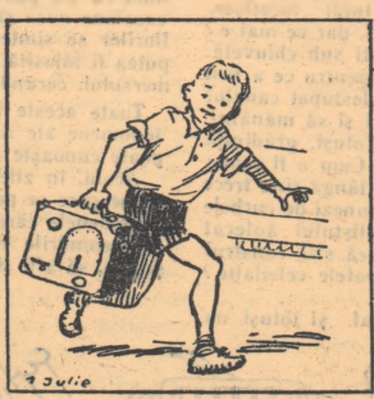
LENEȘUL MAI MULT ALEARGĂ...

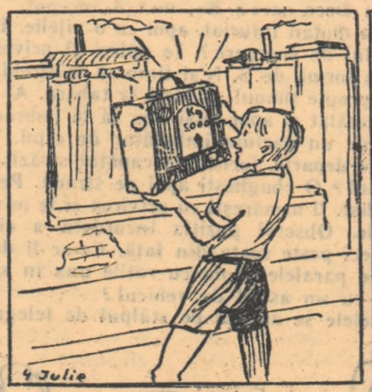
— Să fac ca ei? Nici nu mă gândesc!... Eu am să adun dintr'o dată 5000 kg. fier vechi!

— „Feroscopul" meu o să facă minuni!

— Și acum, la drum! Trăiască „Feroscopul"!

— Uraaa! Iată! 5000 kg. dintr'odată!

— Cum? Am nimerit-o prost? ...Asta nu mai e fier vechi? Va deveni o mașină bună?

(Continuare în pag. a IV-a).

CĂDEREA BASTILIEI

— Se împlinesc 166 de ani dela revoluția burgheză din Franța. Atunci, la 14 Iulie, poporul francez a dărâmat zidurile închisorii Bastilia. Burghezia însă a trădat cauza revoluției, a devenit ea însăși asupritoare și a înălțat o nouă Bastilie, Bastilia nedreptăților ei. După cum spune și poezia: „Ciuma ori holera, tot una-i" adică tirania feudalo-monarhică sau tirania orânduirii burgheze sunt la fel de nedrepte. De-aceea poporul francez va dărâma toate Bastiliile care stau în drumul libertății și fericirii lui. Publicăm mai jos poezia „Căderea Bastiliei".

Ca semn al stăpânirii lor cumplite
Regii'nălțară-ale Bastiliei ziduri reci.
Dar soarta închisorii zăvorâte
Asalturile noastre au hotărît-o'n veci!
Când stă în lanț, amenințat de spade,
Nu i se-ascultă omului cuvântul.
Nu, singură Bastilia nu cade,
Doar lupta o va face tot una cu pământul.
S'a prăbușit Bastilia'n miez de vară
Dar umilind a Franței tristă gloată,
Burghezii înălțat-au peste țară
Bastilia lor mai întunecată..
Holera, ciuma, trupul de ne-ar arde,
Tot una-i pentru noi, 'nălța-vom cântul:
Nu, singură Bastilia nu cade
Doar lupta o va face tot una cu pământul.
Nu-și uită luptătorii scumpa Franță,
Poporu-i treaz și-i necurmat avântul.
Căci sute de Bastilii avem în față
Doar lupta le va face tot una cu pământul!

Traducere din limba franceză de **Gheorghe TOMOZEI**

In atenția participanților la concursul de proză și desen organizat de ziarul nostru în cinstea Festivalului

De curând a sosit la redacție scrisoarea unei pioniere care ne arată că ar vrea să participe la concurs, dar nu are ce să scrie, pentrucă în satul ei nu se face anul acesta nicio construcție nouă. Drept răspuns, ținem a-i spune că acesta este numai unul dintre aspectele pe care le-am propus în anunțul de deschidere a concursului. Deci pioniera noastră poate să scrie despre alte construcții ale cincinalului, ori să aleagă un alt aspect propus de noi, ba, mai mult, să îmbogățească propunerile noastre!

De pildă, ar fi foarte interesant să ne scrie o povestire sau o schiță despre viața oamenilor din satul ei, un reportaj despre cooperativa satului ori despre școala unde învață pioniera cu pricina.

Așteptăm să primim lucrări care vorbesc și despre viața din tabără, despre o excursie făcută în împrejurimile orașului sau ale satului, despre ajutorul pe care pionierii îl dau unei gospodării colective și așa mai departe.

Citind gazeta

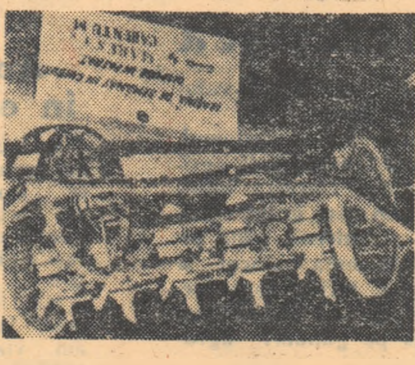
Simion LAZĂROIU
cl. a VII-a com. Palanca reg. București

Noutăți tehnice din R. P. R.

Mașină electrică de spălat rufe

La o mașină care le-ar putea ușura munca s'au gândit de multe ori gospodinele. Și iată că datorită muncitorilor dela cooperativa meșteșugărească „Electrobobinajul", unitatea nr. 2, a fost construită și în țara noastră o astfel de mașină. In cazanul confecționat din tablă galvanizată se pune apă fiartă, săpun și sodă. Numai în cinci minute după ce ai pus ștecherul în priză, se spală automat șase cămăși sau două cearceafuri sau 8 prosoape, etc. Pentru storsul rufăriei mașina are un aparat special, așezat la gura cazanului. Experiențele făcute au dat rezultate bune.

Un nou tip de mașină

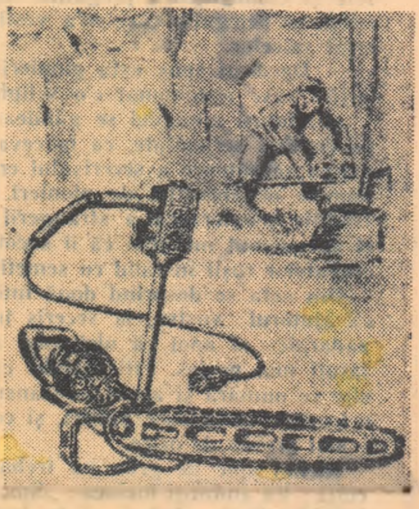
Masina de semănat în cuiburi așezate în pătrat este un tip nou de mașină realizat în țara noastră. Ea folosește rațional sământa și face o însemnată economie de brațe de muncă. Prășitul mecanic făcut cu această mașină este mult superior celui manual.

Agregat electric de tăiat copaci

Când te gândești la un tăietor de copaci numaidecât îți imaginezi un om cu toporul pe umăr sau cu fierăstrăul sub braț. Nu-i vorbă, aceste unelte sunt foarte folositoare, dar cer omului mult timp și multă trudă. Apariția fierăstraielor electrice a adus îmbunătățiri acestei situații. In ultima vreme s'a făurit însă, pentru prima dată în țara noastră, un agregat electric pentru tăiat copaci.

Acest agregat a fost proectat și construit de către un colectiv de muncitori și tehnicieni dela întreprinderea „Clement Gottwald" din București, sub conducerea inginerului Victor Bunea, laureat al Premiului de Stat. Agregatul, realizat cu ajutorul documentației sovietice, e compus dintr'un motor cu ardere internă de tipul „RM—15" de 15 CP, cu 3000 ture pe minut, un generator electric de 10 kva, un tablou pentru reglaj și trei fierăstraie.

Noul agregat de tăiat copaci a dat bune rezultate încă dela primele probe; el va spori productivitatea muncii în exploatările forestiere și va ușura munca oamenilor

PRODUSE NOI

In vitrina magazinului de prezentare „Tehnometal" din București au apărut de curând produse noi, fabricate pentru prima oară în R.P.R. Pe lângă modelele de mașini de cusut existente, se află un nou tip de mașină de cusut, model „Casnica".

Noul tip de mașină, plăcut colorat are avantajul că nu produce zgomot mare — zgomotul fiind amortizat.

Tot în vitrina acestui magazin se pot vedea primele aparate de fotografiat de tip popular „Optior", fabricate de Industria Optică Română București.

In curând aceste produse vor fi fabricate în serie.

Natura are multe taine, cercetează-le!

Un vuet prelung străbate văzduhul, se strecoară prin frunzișul pomilor din fața casei și se furișează pe sub ușile închise sau printre cercevelele ferestrelor: sirena fabricii vestește începutul unei noi zile de muncă.

Tu sari din pat, te duci la fereastră și ridici storurile. Totul în casă se luminează, se încălzește ca prin farmec. Și doar în urmă cu o secundă, în odaie domnea întunericul. Fără să vrei te gândești cum se poate ca niște biete scândurele prinse în chingi să oprească lumina unui coșcogemite soare. Apoi atenția ți se îndreaptă spre ceasul din perete care-și împarte tacticos bătăile. Când erai mic, credeai că în cutia lui stă ascuns un om care mișcă limbile pendulului!

E ora șapte. Iți iei săpunul și prosopul și te duci să te speli. Deschizi robinetul și aștepți. Of, iar nu vrea să curgă! Sâsâie, gâlgâie dar de curs nu curge! Dece oare? Ba, nu! A început. Intâi încetișor, stropșindu-se ca un motan înfuriat, apoi ca o vijelie. Ei, dar ce mai e? O fi astupat canalul de scurgere? Te apleci și privești sub chiuvetă țeava încovoiată în formă de S. N'ai timp să te'ntrebi pentru ce a fost instalată așa. Se apropie timpul să pleci la tabără. Ai destupat canalul cu o pompă, te-ai spălat și apoi te-ai dus să te îmbraci și să mănânci.

De afară pătrunde un parfum îmbătător de crini. Totuși, grădinița cu crini e destul de departe, tocmai la capătul străzii. Cum o fi ajuns până la tine mirosul? O zbughești apoi pe stradă. Pe lângă tine trece ca un glonț un ciclist. Il urmărești cu privirea și te minunezi de curbele pe care le descrie. Observi poziția încordată a ciclistului aplecat peste ghidon și deci peste roata din față. Ce-ar fi dacă s'ar construi bicicletele cu roțile paralele și nu cu roțile una în spatele celeilalte? S'ar putea merge cu un astfel de vehicul?

Dar dece păsărelele se așează pe stâlpul de telegraf și totuși nu sunt curentate? continui să te întrebi. Dece se instalează la troleibuze două rânduri de linii aeriene, pe când la tramvai numai unul singur?

Privește cu atenție lumea înconjurătoare, și-ți vor veni în minte o sumedenie de întrebări. Poți răspunde la toate? Deocamdată nu. Dar asta nu înseamnă că există întrebări fără răspuns. Știința, cu multiplele ei ramuri, a explicat fenomenele naturii. Bazându-se pe cunoașterea științifică a naturii, inginerii, tehnicienii, medicii, utilizează legile fizice în folosul oamenilor.

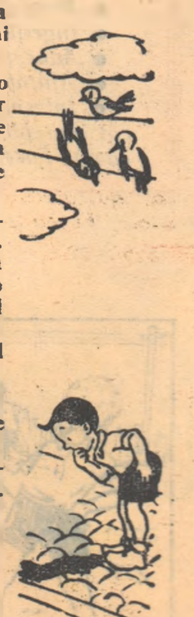
Storurile împiedică soarele să intre în casă pentrucă lumina se propagă numai în linie dreaptă și nu poate trece prin corpurile opace. Apa se oprește uneori din mers, din cauza presiunii insuficiente prea mici ca s'o poată ridica la anumite înălțimi. Corpurile gazoase au o coeziune mică și tind să ocupe spații cât mai mari, de aceea parfumul florilor se simte la distanțe mari. O bicicletă cu roțile paralele n'ar putea fi folosită, deoarece nu s'ar putea menține echilibrul în timpul mersului, cerând din partea ciclistului talente de acrobat.

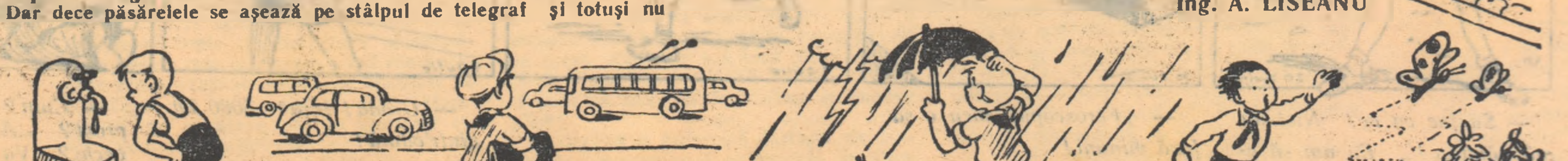
Toate aceste fapte se întâmplă așa și nu altfel pentrucă ele sunt fenomene ale naturii și urmează legile naturii, legi pe care omul le poate cunoaște și folosi pentru a-și face viața mai ușoară.

Acum, în zilele de vacanță, încearcă să observi mulțimea de fenomene care se petrec în natura ce te'nconjoară și caută să ți le explici. Fenomenele cărora nu le poți da singur explicația, însemnați-le.

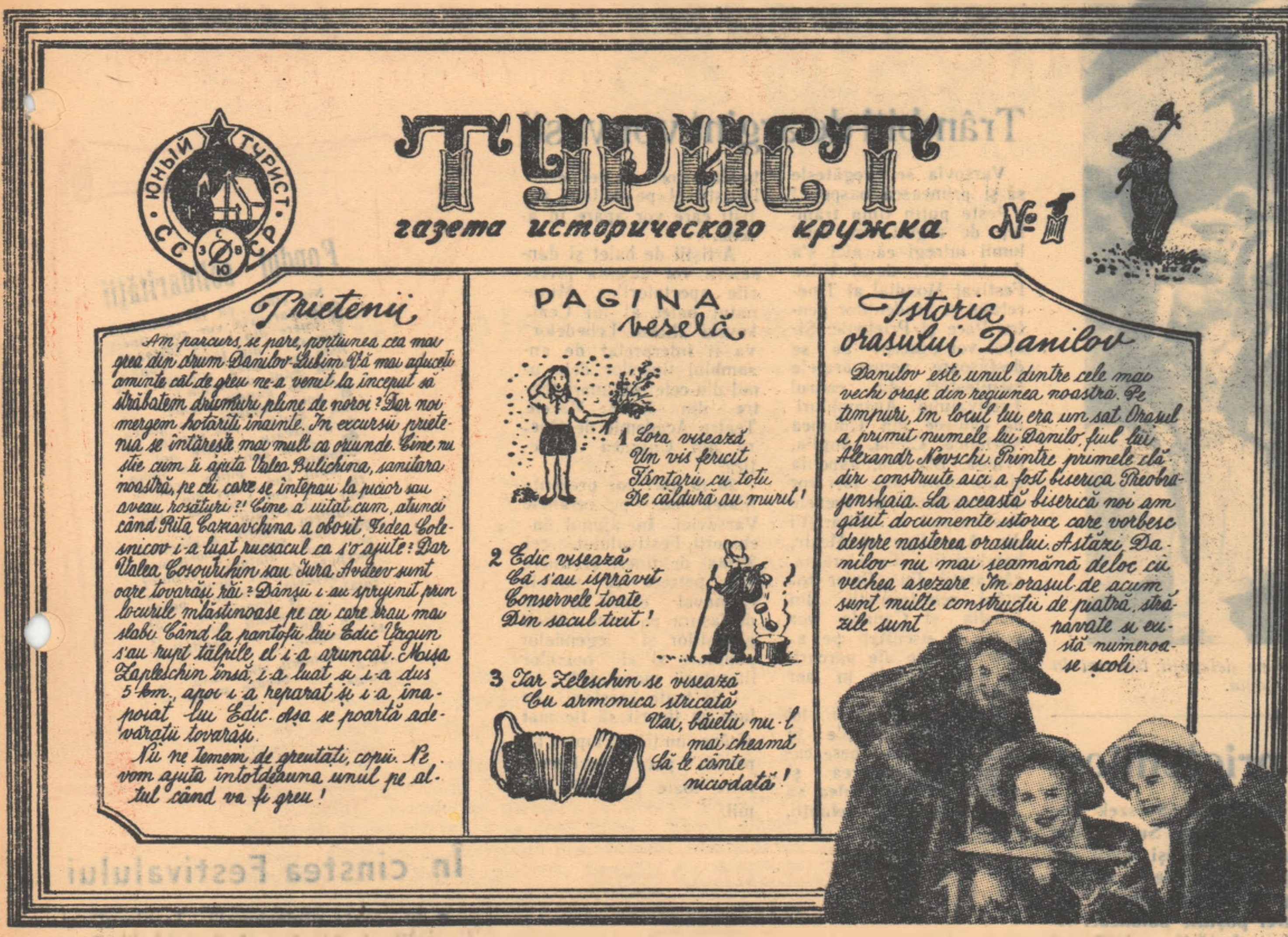
Insemnările te vor ajuta ca, la toamnă, când te vei întoarce la școală, să afli și să înțelegi multe lucruri noi, interesante.

Ing. A. LISEANU

Din experienţa pionierilor sovietici

ЮНЫЙ ТУРИСТ СССР

ТУРИСТ
газета исторического кружка №1

Prietenii

Am parcurs, se pare, porțiunea cea mai grea din drum Danilov-Lubim. Vă mai aduceți aminte cât de greu ne-a venit la început să străbatem drumuri pline de noroi? Dar noi mergem hotărîți înainte. In excursii prietenia se întărește mai mult ca oriunde. Cine nu știe cum îi ajuta Valea Bulichina, sanitara noastră, pe cei care se înțepau la picior sau aveau rosături?! Cine a uitat cum, atunci când Rita Cazacichina a obosit, Fedea Colesnicov i-a luat rucsacul ca s'o ajute? Dar Valea Cosourihin sau Iura Avdeev sunt oare tovarăși răi? Dânșii i-au sprijinit prin locurile mlăștinoase pe cei care erau mai slabi. Când la pantofii lui Edic Vagun s'au rupt tălpile, el i-a aruncat. Moișa Zapleschin însă, i-a luat și i-a dus 5 km., apoi i-a reparat și i-a înapoiat lui Edic. Așa se poartă adevărații tovarăși.

Nu ne temem de greutăți, copii. Ne vom ajuta întotdeauna unul pe altul când va fi greu!

PAGINA veselă

1 Lora visează
Un vis fericit
Țânțarii cu toții
De căldură au murit!

2 Edic visează
Că s'au isprăvit
Conservele toate
Din sacul tixit!

3 Iar Zeleschin se visează
Cu armonica stricată
Vai, băietu nu-l mai cheamă
Să le cânte niciodată!

Istoria orașului Danilov

Danilov este unul dintre cele mai vechi orașe din regiunea noastră. Pe timpuri, în locul lui era un sat. Orașul a primit numele lui Danilo, fiul lui Alexandr Nevschi. Printre primele clădiri construite aici a fost biserica Preobrajenskaia. La această biserică noi am găsit documente istorice care vorbesc despre nașterea orașului. Astăzi Danilov nu mai seamănă deloc cu vechea așezare. In orașul de acum sunt multe construcții de piatră, străzile sunt pavate și există numeroase școli.

Activitatea de vacanţă a pionierilor sovietici cuprinde multe excursii interesante şi bine organizate.

Pentru a vă înfăţişa câteva aspecte din excursia Şcolii medii nr. 36 din Iaroslavl socotim că cel mai nimerit lucru e să publicăm un număr din „Turist", gazeta scoasă de pionieri chiar în timpul excursiei. Asemenea gazete puteţi scoate şi voi, în excursiile voastre.

La drum

Iată-ne plecaţi în excursie. Oraşul Iaroslavl a rămas departe în urma noastră. Trecem prin sate, oraşe, păduri şi câmpii. Intâlnim locuri atât de frumoase, că pictorii noştri nu pot să nu se oprească pentru a face câteva schiţe. In oraşe vedem clădiri foarte vechi şi monumente istorice. Căutăm să le desenăm şi pe acestea; în detaşamentul nostru există membrii ai cercului de istorie, geologie şi arheologie. Fiecare pionier are câte o sarcină precisă.

Totul ar fi bine dacă n'ar exista pe aici ţânţari. Ne muşcă, de nu mai ştim ce să facem. Am căutat să-i gonim aprinzând focuri, dar n'am reuşit să scăpăm de ei. Noi totuşi nu ne temem de „atacurile" ţânţarilor.

In zilele următoare vom avea de făcut lucruri foarte importante: de pildă, să cercetăm malurile râului Obnor din punctul de vedere al straturilor geologice. Vom căuta să ne îndeplinim cât mai bine această sarcină. Se pare că şi timpul ne va ajuta. Zilele sunt senine şi călduroase.

Vă trimitem primul număr din „Turist", gazeta noastră de excursie. In ea se povestesc primele peripeţii, greutăţi şi descoperiri ale istoricilor noştri în timpul excursiei.

Mergem mai departe. In faţa noastră mai e drum destul.

Şcoala medie nr. 36 din Iaroslavl.

Focul...

...A plouat peste noapte. A plouat prin negură cu stropi repezi şi reci. Spre dimineaţă s'a oprit ploaia şi-a început să hoinărească pe uliţele satului vântul. Gospodarii şi-au uat merinde şi au plecat spre ogor. O clipă a fost iar linişte în sat, apoi s'au auzit tropotirile turnelor ce grăbeau spre locurile cu arbă grasă şi proaspătă. Mai apoi s'au zărit pe uliţe şcolarii. Băieţi i fete, şi mai mari şi mai mici, cu hiozdane ori trăistuţe sub braţ.

Deodată se auzi un ţipăt ascuţit:

— Săriţi, foc! Foc, oameni buni, iţi!...

Jnul dintre băieţii de-a VII-a se miri pe loc dincotro venea ţipă-

– Arde la nea Ioniţă, strigă el ca să fie auzit. Intr'o clipă, oape toţi şcolarii fură în ogralui nea Ioniţă. Limbi de flăcări se izbucneau din şura mare de . In şură erau paie bine uscavechi de doi ani. Vâlvătăile se ăreau, mistuiau paiele şi se ameninţătoare cu creste , vinete ori portocalii, gata să runce şi asupra unei case din piere.

a o jale greu de închipuit. Ioa-lata lui nea Ioniţă, se tânguia outea cerând într'una ajutor.

Dar pionierii se aflau acolo, după cum v'am spus. Unul, Dincă Ştefan, un utemist, era în fruntea lor. Nu se ştie a cui a fost ideea să se facă un lanţ dela fântână până la locul focului. Pionierii îşi treceau unul altuia găleţile de apă. Găleţile erau grele şi mari, aduse în grabă dela casele din apropiere.

Erau grele, totuşi zburau din mână'n mână şi se deşertau din belşug asupra flăcărilor. Ştefan şi încă vreo câţiva pionieri săreau acolo unde vâlvătăile ţâşneau mai din belşug. Cât pe ce să ia foc haina lui Ştefan. Un copil ţipa de spaimă, văzând cum îl prindeau flăcările pe Ştefan.

Nimeni nu-l linişti pe copil. Fetele erau şi ele ocupate cu căratul apei, iar Ştefan ştia ce are de făcut. Pionierii n'au dat înapoi nicio clipă. Toţi îşi păstrau sângele rece.

Pe feţele tuturor bobiţele de sudoare se prelingeau din belşug. Fum gros în aer. Fum innecăcios.

— Apă, daţi şi aici o căldare! striga un băiat de-o şchioapă.

— Fugi d'aici că iei foc! — îi striga din spate un glas bărbătesc.

Băiatul se întoarse.

— A venit echipa de pompieri a comunei — strigă el, dar nu lăsă căldarea din mână. Abia o ridica asupra focului...

— Puteţi pleca acasă, strigau bătrânele către şcolari.

— Au venit pompierii. Nu vedeţi, n'aţi auzit?

Pionierii nu auzeau, nu vedeau. Aveau ochii numai pentru căldările ce li se puneau în mână şi aveau grijă să le dea cât mai iute mai departe. Vântul bătea. Zburau prin văzduh fire de paie mărunte, aprinse.

Unei fete i s'a aşezat în păr un fir de pai arzând, altă fată a văzut şi i l-a luat din păr.

— Plecaţi, fetelor, vi se aprind hainele, părul.

Fetele n'au plecat şi n'au ţipat, au rămas acolo la datorie.

Echipa de pompieri a luptat cu eroism împotriva focului.

...Una câte una, flăcările au îngenunchiat, au dispărut. Ici, colo, mai izbucnea totuşi o creastă roşie-vânătă-străvezie, dar murea sub ploaia apei care se ivea la timp să o înlăture. Casa lui nea Ioniţă a fost salvată. Au fost salvate şi celelalte case din apropiere.

Spre seară, pionierii au intrebat-o pe Ioana care-a fost cauza incendiului. Fata le-a povestit cum a aprins vreascuri sub un prun, pentru ca fumul să înlăture bruma de pe pom. Ea n'a băgat de seamă, vreascurile au luat foc şi câteva scântei au zburat spre şură...

Poate o să vă miraţi dacă o să vă spun ceea ce dintr'adins am lăsat la sfârşit.
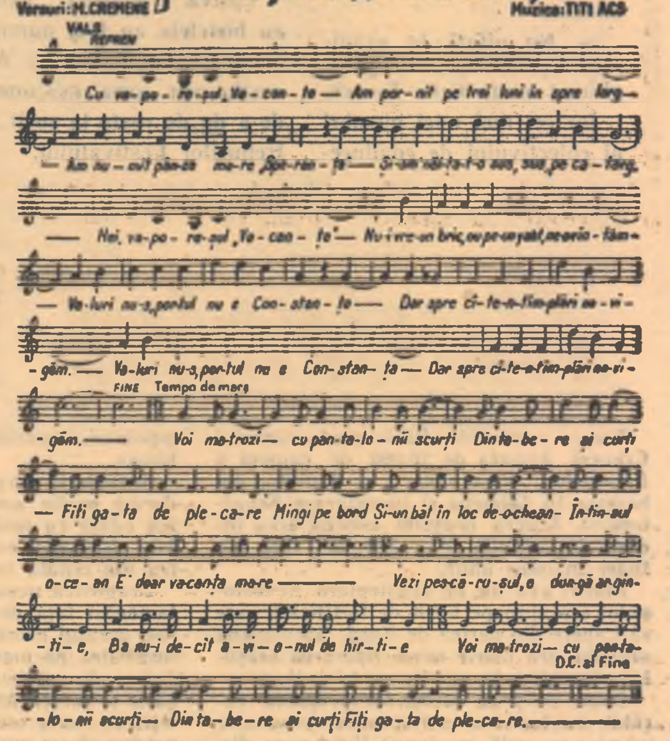
Am căutat să descos pionierii din sat, ca să aflu şi dela ei cum a fost întâmplarea cu incendiul. Dar niciunul n'a sărit să se laude pe sine. Toţi vorbeau cu jumătate de gură ca şi când n'ar fi ştiut prea multe despre acea întâmplare. Ceea ce i-a impiedicat să-mi vorbească ei înşişi despre fapta lor curajoasă a fost desigur modestia.

comuna Dobrun, Craiova

Elena DRAGOŞ

Vaporaşul „Vacanţa"

Versuri: M. CREMENE — Muzica: TITI ACS

REFREN

Cu vaporaşul „Vacanţa"
Am pornit pe trei luni înspre larg.
Am numit pânza mare „Speranţa"
Şi-am 'nălţat-o sus, sus pe catarg.
Hei, vaporaşul „Vacanţa"
Nu-i vreun bric, nu pe-un iaht ne-avântăm,
Valuri nu-s, portul nu e Constanţa,
Dar spre câte'ntâmplări navigăm.
Valuri nu-s, portul nu e Constanţa,
Dar spre câte'ntâmplări navigăm.

Voi,
Matrozi,
Cu pantalonii scurţi,
Din tabere şi curţi,
Fiţi gata de plecare!
Mingi pe bord
Şi-un băţ în loc de ochian
Intinsul ocean
E doar vacanţă mare!
Vezi pescăruşul, o dungă argintie!
Ba nu-i decât avionul de hârtie!

REFREN

Cu vaporaşul „Vacanţa" etc.

II

Est
Nord-Est
N'avem nici 15 ani,
Matrozi şi căpitani,
Dar spargem vânt şi ceaţă.
Hăt pe mal.
Doar leneşii-am lăsat
Ei iarna s'au jucat,
Şi-acuma stau şi'nvaţă!
Vezi pescăruşul, o dungă argintie!
Ba nu-i decât avionul de hârtie.

Est
Nord-Est etc.

FESTIVAL... FESTIVAL... FESTIVAL!

Constanţa. Pionierii îi întîmpină pe delegaţii libanezi în drum spre Varşovia.

In aşteptarea prietenilor

Ce forfotă şi zarvă s'a stârnit într'una din şcolile din oraşul Krzuz Wielkopolski din Polonia! Oare ce se'ntâmpla acolo? Colectivul de conducere al unităţii se sfătuia cum să întâmpine pionierii pe oaspeţii dragi care urmau să treacă prin oraşul lor, în drum spre Varşovia.

— Să pregătim multe buchete de flori şi daruri pentru toţi delegaţii, spuse Bozena Grabarek.

— Eu am să aduc 12 buchete de trandafiri şi dalii, se oferi Bogusia Krzeminska.

— Nu uitaţi, în grădiniţa mea am astre şi gherghine! vesti Cela Tuczek.

Iar cei mai mici membri ai colectivului de conducere al unităţii, Staszek Burol şi Zbuszec Suryl, din clasa a III-a, îşi luară angajamentul de a alcătui împreună un album cu mărci poştale poloneze. Apoi au hotărît cu toţii să picteze cărţi poştale ale prieteniei, cu stema oraşului lor. Ele vor ajunge în multe ţări, prin tinerii care le vor primi. Conducătoarea unităţii a propus înfiinţarea unei gărzi a Festivalului, alcătuită din pionierii care vor rămâne în oraş în timpul vacanţei.

Câţiva pionieri care au biciclete au fost numiţi „agenţi de legătură". Aceştia vor avea misiunea de a da de veste la sosirea trenurilor Festivalului.

Trâmbiţi de argint vor vesti

Varşovia se pregăteşte să-şi primească oaspeţii!

Peste puţin timp trâmbiţi de argint vor vesti lumii întregi că aici s'a deschis cel de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie. Şi apoi vor începe să se desfăşoare nenumăratele manifestări din cadrul Festivalului. Ansambluri de cântece din Uniunea Sovietică, China, Anglia, Franţa, Brazilia, Japonia şi din multe alte ţări vor da spectacole pe scenele Festivalului. Chitariştii din Argentina şi Mexic, banduriştii din Ucraina, cântăreţii din fluier români, acordeoniştii din Suedia şi Canada vor putea fi ascultaţi pe aleile umbrite ale parcurilor şi pe scenele în aer liber.

Patru mari circuri îşi vor deschide porţile în faţa celor care iubesc curajul, îndemânarea şi gluma. Ei vor putea să admire clovnii, elefanţii, îmblânzitorii de lei, echilibriştii şi pe ceilalţi artişti care vor apare în arene.

Artiştii de balet şi dansatorii vor încânta privirile spectatorilor. Minunatul balet al lui Ceaikovski „Lacul Lebedelor" va fi interpretat de ansamblul tinerilor dela unul din cele mai mari teatre din lume: Marele Teatru Academic de Operă din Uniunea Sovietică.

28 de ţări vor prezenta filmele lor pe ecranele Varşoviei. In ajunul închiderii Festivalului, cei 30.000 de tineri şi tinere vor petrece la marele Carnaval care se va desfăşura pe tema „Eroii poveştilor şi legendelor populare şi ai operelor literaturii mondiale".

...Şi toate acestea vor face ca tinerii să fie mai strâns uniţi în lupta lor pentru pace şi prietenie între toate popoarele lumii.

Fondul solidarităţii

Noi ştim că la Festivalul dela Varşovia vor sosi tineri şi tinere din lumea întreagă. Dar cei din ţările capitaliste vor avea greutăţi: ei n'au bani de drum!

Ne-am gândit atunci şi noi, pionierii, că am putea să-i ajutăm. Am socotit, ca dacă fiecare dintre noi ar da două coroane, cu suma adunată ar putea veni la Festival trei tineri din Paris. Aşa am întemeiat „fondul solidarităţii".

Suntem siguri că pionierii din toate şcolile cehoslovace se vor alătura acţiunii începute de noi, pentru ca la Varşovia să se poată întâlni şi împrieteni cât mai mulţi tineri şi tinere din ţările capitaliste şi coloniale.

Pionierii din clasa a IV-a C Şcoala medie — Praga

TELEGRAMA

CĂTRE UN PIONIER ROMÂN

Cu ocazia Festivalului - stop - trimit salutări unui prieten din România - stop - Semnez - stop -

Niezgoda Edek
wieś Jerzówka
poczta Komorów
powiat Tomaszów Lub.

Spre oraşul tinereţii

Incă din luna Mai au plecat tinerii australieni din patria lor ca să ajungă în August la Varşovia. Ei vor călători cu vaporul 16.000 kilometri străbătând Oceanul Indian, Marea Roşie, Canalul de Suez şi Marea Mediterană. Apoi vor lua trenul, mergând încă 3.000 km. până la Oraşul celui de-al V-lea Festival.

În cinstea Festivalului

● In şcoala profesională „Tractorul" şi în şcolile de 7 ani nr. 5, 9 şi 12 din Oraşul Stalin s'au organizat „Călătorii pe hartă". Cu prilejul acestor călătorii imaginare s'au povestit lucruri interesante despre istoria, geografia şi bogăţiile ţărilor prin care vor trece delegaţii în drum spre Festival.

● Pionierii dela Şcoala elementară de 7 ani din comuna Mărculeşti, raionul Slobozia, au plivit 36 ha. de grâu de pe tarlaua Călăraşi şi o suprafaţă de 8 ha. de grâu a G.A.C.-Victoria.

● Din cele 52.000 kg. fier vechi adunate de utemiştii şi pionierii din raionul Reghin, peste 12.000 kg. au fost strânse de pionierii unităţii nr. 2 din Reghin.

100 de ani dela moartea lui P. S. Nahimov

Amiralul NAHIMOV

Era în anul 1855. Rusia purta războiul Crimeei. Armata de 70.000 de oameni a Englezilor, Francezilor şi Turcilor debarcase în Crimeea şi înconjurase Sevastopolul. Asupra oraşului asediat erau îndreptate tunurile celor 300 de vase ale flotei inamice unite.

Atacul avu loc pe neaşteptate. Sevastopolul era aproape lipsit de fortificaţii care să-l apere din partea de Nord. Garnizoana oraşului era foarte mică. Apărarea oraşului căzu deci în sarcina marinarilor.

După ce şi-au scufundat propriile corăbii, împiedicând astfel intrarea vaselor inamice în golf, marinarii flotei ruse din Marea Neagră au aşezat tunurile, scoase de pe fregate şi corvete, în bastioanele şi redutele construite doar în câteva zile pe uscat, sub focul inamicului.

Apărătorii oraşului-erou au avut de suportat greutăţi nemaiauzite. Izolaţi de restul ţării, nu se puteau aştepta la ajutoare. Tunurile duşmane băteau neîncetat, de pe uscat şi de pe mare. Mii de ghiulele fierbinţi cădeau pe străzile oraşului, provocau incendii, distrugeau întăriturile ridicate în grabă şi ucideau oamenii. Asediaţilor le lipseau alimentele, îmbrăcămintea, apa, medicamentele şi pansamentele. Nu exista nici suficient praf de puşcă. Fiecare apărător al Sevastopolului trebuia să lupte cu peste zece duşmani.

In clipele cele mai grele, când rândurile dese ale puşcaşilor englezi şi francezi se pregăteau să atace oraşul, sosi călare pe un cal căzăcesc un om îmbrăcat cu un veston marinăresc, cu epoleţi de amiral. Acesta era omul iubit de marinari, soldatul şi eroul apărător al Sevastopolului, amiralul Pavel Stepanovici Nahimov.

Apărătorii oraşului, istoviţi în lupta ce durase multe ore, căpătară parcă puteri noi odată cu sosirea lui. „A sosit amiralul! Nahimov este aici!" — se transmitea din redută în redută.

Dragostea nemărginită de Patrie, devotamentul faţă de datoria sa de marinar rus, curajul nemărginit al lui Nahimov îi însufleţea pe marinari şi pe ofiţeri iar ei dădeau dovezi de adevărate minuni de bărbăţie şi curaj. Apărătorii bastioanelor au ieşit de multe ori cu baioneta la armă împotriva duşmanului de zece ori mai numeros. In cele din urmă i-au pus pe fugă pe mult lăudaţii ostaşi englezi şi francezi.

★

„Pentru un marinar din flota Mării Negre nu poate exista nimic imposibil!" — îi plăcea lui Nahimov să spună. Şi nu numai că spunea, dar a dovedit-o prin fapte!...

...In toamna anului 1853, primind ordin să nimicească flota turcă ce ameninţa Caucazul, Nahimov şi-a condus escadra în golful Sinope. Acolo erau corăbiile turceşti, aşezate sub protecţia numeroaselor tunuri ale bateriilor de coastă.

Până atunci niciun conducător de flotă nu se hotărîse să atace dinspre mare o escadră aflată sub protecţia tunurilor de pe uscat. Nahimov era însă sigur de ofiţerii şi marinarii educaţi de el; ştia că ei sunt în stare să facă chiar şi imposibilul!

Invingând o puternică furtună de Noembrie, escadra rusă se apropie de Sinope. Vasele turceşti erau aşezate în semicerc de-a lungul ţărmului. Pe coastă, se zăreau gurile numeroaselor tunuri inamice îndreptate spre mare. Nahimov conduse corăbiile sale direct asupra duşmanului. Vasul amiral „Maria", pe care era Nahimov, se apropie cel dintâi de vasele inamice şi deschise foc cu toate tunurile. Celelalte vase ruseşti i-au urmat exemplul.

Artileria turcească de coastă deschise la rându-i un foc nimicitor. In zadar însă, corăbiile ruseşti erau manevrate cu aşa o îndemânare, încât niciuna din ele n'a putut fi scoasă din luptă.

...Distanţa devenea din ce în mai mică. Ieşind de sub focul artileriei de uscat, vasele ruseşti deschiseră un foc puternic asupra vaselor duşmane, dându-le lovituri necruţătoare.

Toată flota turcească fu nimicită în trei ore. N'a rămas teafăr niciun vas duşman; unele au fost aruncate pe ţărm, altele au fost greu avariate, iar altele s'au dus la fund cu tot echipajul. Flota rusă n'a pierdut însă nici măcar o corabie!

Victoria dela Sinope a făcut cunoscut lumii întregi curajul marinarilor ruşi, admirabila lor măiestrie militară, geniul amiralului Nahimov.

Poporul sovietic îşi aminteşte cu sfinţenie de amiralul Nahimov. Marinarii care se disting prin fapte eroice sunt decoraţi cu ordinul „Nahimov". Şcolile care îi pregătesc pe viitorii comandanţi de pe mare se numesc „nahimoviste", în cinstea gloriosului comandant de flotă.

(Traducere prescurtată din revista sovietică „Pioner").

Lenesul mai mult aleargă...

— 8000 de kilograme? Bravo mie! O viaţă întreagă de s'ar munci băieţii n'ar reuşi să strângă aşa o cantitate.

— Ha, ha, ha!... „Adevărate minuni" face aparatul tău! Descoperă dintr'odată fierul vechi pe care noi l-am „descoperit" bucată cu bucată!... Ha, ha, ha!...

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7 61 00 7 60 10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESE
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52